

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u Vijeću od pet suda, u sastavu: predsjednik Miodrag Simović, potpredsjednice Valerija Galić i Seada Palavrić i sude Mato Tadić i Mirsad Ćeman, na sjednici održanoj 23. februara 2012. godine, u predmetu broj **AP 413/12**, rješavajući apelaciju **Nijaza Hadžića**, na osnovu člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 16. stav 4. tačka 5. i člana 59. stav 2. alineja 1. Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine («Službeni glasnik Bosne i Hercegovine» br. 60/05, 64/08 i 51/09), donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI

Odbacuje se kao nedopuštena apelacija **Nijaza Hadžića**, podnesena protiv rješenja Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj 70 0 Rs 000681 10 Rev od 22. novembra 2011. godine, rješenja Kantonalnog suda u Bihaću broj 001-0-Gž-07-000446 od 25. januara 2010. godine i presude Općinskog suda u Bihaću broj Rs-779/05 od 12. januara 2007. godine, zato što ju je podnijelo neovlašteno lice.

OBRAZLOŽENJE

1. Nijaz Hadžić (u dalnjem tekstu: apelant) iz Sanskog Mosta, podnio je 25. januara 2012. godine apelaciju Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Ustavni sud) protiv rješenja Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu Vrhovni sud) broj 70 0 Rs 000681 10 Rev od 22. novembra 2011. godine, rješenja Kantonalnog suda u Bihaću (u dalnjem tekstu: Kantonalni sud) broj 001-0-Gž-07-000446 od 25. januara 2010. godine i presude Općinskog suda u Bihaću (u dalnjem tekstu Općinski sud) broj Rs-779/05 od 12. januara 2007. godine.
2. Odlučujući o tužbenom zahtjevu J.K. protiv tužene Federacije Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: tužena), radi utvrđenja i isplate, v.s. 21.399,00 KM, Općinski sud je donio presudu broj Rs-779/05 od 12. januara 2007. godine kojom je odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev J.K.
3. Rješenjem Kantonalnog suda broj 001-0-Gž-07-000446 od 25. januara 2010. godine uvažena je žalba J.K. izjavljena protiv prvostepene presude. Navedenim rješenjem Kantonalni sud

je preinačio presudu prvostepenog suda na način što je istu ukinuo i tužbu J.K. odbacio kao neblagovremenu.

4. Protiv rješenja Kantonalnog suda J.K. je izjavio reviziju Vrhovnom суду koji je rješenjem broj 70 0 Rs 000681 10 Rev od 22. novembra 2011. godine istu odbio kao neosnovanu, kao i zahtjev J.K. za isplatu troškova revisionog postupka.

5. Apelant smatra da je osporenim odlukama povrijedeno njegovo pravo na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u dalnjem tekstu: Evropska konvencija), pravo na imovinu iz člana II/3.k) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 1. Protokla broj 1. uz Evropsku konvenciju, kao i pravo na nediskriminaciju iz člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člana 14. Evropske konvencije. Apelant navodi da je u redovnim postupcima bio punomoćnik J.K. zbog čega ima pravni interes da dokazuje nazakonitost osporenih odluka, i predlaže da se riješi pitanje njegovog miješanja na strani J.K. «zbog pravnog interesa da tužitelj uspije sa parnicom u skladu sa članom 369. i 371. ZPP». Apelant dalje navodi, da se u protivnom predmetna apelacija smatra kao apelacija J.K. i predlaže da se J.K. pozove i prizna radnje koje je on poduzeo u njegovo ime. Apelant ističe da reviziona odluka nije dostavljena J.K. već greškom samo njemu, te da zbog opće poznate činjenice da je imenovan za notara nije punomoćnik J.K.

6. Pri ispitivanju dopustivosti apelacije Ustavni sud je pošao od odredaba člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 16. stav 4. tačka 5. Pravila Ustavnog suda.

Član VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine glasi:

Ustavni sud, također, ima apelacionu nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom ustavu kad ona postanu predmet spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini.

Član 16. stav 4. tačka 5. Pravila Ustavnog suda glasi:

4) Apelacija nije dopustiva i ako postoji neki od sljedećih slučajeva:

5. apelaciju je podnijelo neovlašteno lice;

7. Ustavni sud zapaža da je apelant bio punomoćnik J.K. u predmetnom postupku, te da je podnio u svoje ime apelaciju protiv osporenih odluka u postupku u kojem se odlučivalo o tužbenom zahtjevu J.K.

8. Ustavni sud zapaža da apelant nije bio stranka u postupku pred redovnim sudovima, odnosno da se u predmetnom postupku nije odlučivalo o pravima i obavezama apelanta, niti ga je

J.K. ovlastio da u njegovo ime podnese apelaciju Ustavnom sudu, pa proizilazi da apelant nije lice koje u konkretnom slučaju ima pravo da pokrene postupak pred Ustavnim sudom.

9. Imajući u vidu odredbu člana 16. stav 4. tačka 5. Pravila Ustavnog suda, prema kojoj će se apelacija odbaciti kao nedopuštena ukoliko ju je podnijelo neovlašteno lice, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

10. U skladu sa članom VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Predsjednik
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine

Prof. dr. Miodrag Simović